Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm Yolunda

Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşin!

Gerçek

7. YIL
SAYI 198
ARALIK 1981
30 T.L

Dünya Sendikalarının Protestoları

DİSK DAVASI BAŞLADI

Tekelci sermayenin Kenan Evren cuntası tarafından ilk günden beri DİSK'e yönelen saldırısı devam ediyor. DİSK'in ve bağlı sendikaların ele geçirebildiği yöneticileriyle 2000 militan işçisini tutuklayan, ve bu sendikaların (yani DİSK'li işçilerin) parasına, sendika binalarına, dinlenme tesislerine, taşıt araçlarına el koyan cunta, şimdi de 52 sendikacıyı idam talebiyle mahkeme önüne çıkardı.

Gerçek sendika ağalarından Sadık Şide isimli haini bakan olarak kendi kukla hükümetine alan Yeniçeri Ağası Kenan Evren, "sendika ağası" diye küfrettiği DİSK liderlerini idam sehpasına çıkarmak istiyor. Böylelikle hem işçi sınıfına hem de sınıfımızın asla durdurulamayacak olan ileri sendikal örgütlenmesine gözdağı vermek istiyor.

Ama DİSK'li işçiler tüm faşist devlet terörüne rağmen, onca tehdide, baskı ve zulüme rağmen kendi sendikal örgütlerinden asla vazgeçmiyorlar.

Dün olduğu gibi bugün de sendikalarına kararlıca sahip çıkıyorlar. İşçi sınıfımız burjuvaziye karşı olan sınıf kinini, sınıf öfkesini keskin bir kılıç gibi kınında tutuyor.

DİSK'li işçiler, TÜRK-İŞ'li işçiler, tüm işçi sınıfımız ve bütün sınıf dostlarımız DİSK'le beraberdir.

Sadece Türkiye değil, tüm dünya işçi sınıfı ve onun örgütleri DİSK'le dayanışma içindedir.

gerçek durum

Harcınız Değil

12 Mart döneminin savcılarından sicilli faşist Süleyman Takkeci'nin cunta direktifiyle 52 DİSK yöneticisi aleyhinde açtığı dava İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesinde başladı.

Sınıfımızın düşmanı askeri-faşist cunta DİSK'li 52 sendikacıyı idam talebiyle yargılıyor. Yani asıl yargılanacak olanlar, insanlık ve aydınlık düşmanı paşalar bugün işçi sınıfımıza, halk güçlerimizin örgütlerine karşı hem savcı, hem hakim, hem gardiyan hem de cellat görevlerinin hepsini üstlenmiştir.

Faşist savcı Takkeci'nin hazırladığı ve gerine gerine okumaya başladığı iddianame baştan sona işçi sınıfı düşmanlığıyla doludur. Cunta işçi sınıfının ekonomik-demokratik mücadelesini, 1 Mayıs eylemlerini, anti-faşist direnişleri, grev ve genel grevleri hedef almaktadır.

Yani işçi sınıfımızın SINIF HAREKETİ yargılanacaktır. Ama tekelci burjuvazi ve onun faşist diktatörlüğü boşuna uğraşıyor. Çünkü SINIF MÜCADELESİ yargılanamaz. Çünkü bu mücadele HAYATIN KENDİSİ'dir. Ve burjuva sınıf egemenliği varolduğu müddetçe, SINIF MÜCADELESİ de olacaktır.

Bu nedenle, ne Kenan Evren'in, ne de başka burjuva paşalarının gücü SINIF MÜCADELESİ'ni ve dolayısıyla İŞÇİ HAREKETİNİ durdurmaya, engellemeye, veya yargılamaya yetmeyecektir.

Tam tersine SINIF MÜCADELESİ gelişecek, güçlenecek ve burjuvaziyi alaşağı ederek, kendi iktidarını kuracaktır.

Burjuvazi ve faşizm belki tek tek kişileri mahkemeye çıkartabilir ama koskoca bir sınıfı ve onun hareketini yargılayamaz. İşçi hareketini yargılamak kimsenin harcı değildir.

"DİSK HALKIMIZA MALOLMUŞTUR"

DİSK Yönetim Kurulu üyesi YAŞAR ARIKAN, DİSK davasının başlaması nedeniyle Avrupa'da yayınladığı basın bülteninde askeri-faşist cuntayı protesto ettikten sonra özetle şöyle dedi:

"Faşist generaller Cuntasına sesleniyorum: DİSK ve onun temsil ettiği ileri sendikal haraketimiz sınıfımıza, halkımıza ve sınıf tarihimize malolmuştur.

Sınıfımızın önünde suçlu ve sanık sandalyesinde oturan siz sınıf düşmanlarımız ise ilk günden beri uluslararası işçi sınıfı, dünya halkları ve ülkemizin demokratik güçleri tarafından mahkum edildiniz.

Bilin ki, koskoca bir sınıfı ve onun sendikal haraketini mahkum edemezsiniz. Onun mücadelesini yokedemezsiniz. Siz sınıfımıza, onun örgütlerine, halk güçlerimize saldırdıkça kendi lanetli batağınıza daha çok gömüleceksiniz.

● "UHSK'na üye örgütlerden, hükümetlerine başvurarak, haklarında ölüm cezası istenen 52 sendikacının kurtarılması için Türk makamları nezdinde müdahalede bulunmalarını sağlamalarını *ısrarla istediler.*"

***

● Avrupa Sendikalar Konfederasyonu Genel Sekreteri, M. Hinter Scheid, Lüksemburg'da toplantı halinde olan Avrupa Konseyi'ne başvurmuş ve 52 sendikacıya karşı girişilmek istenen "soykırımın" durdurulması için Türk makamları nezdinde müdahalede bulunmasını istemiştir.

***

● İtalya'daki üç işçi konfederasyonu (CGIL-CSIL-IGL), İtalyan Başbakan Giovanni Spadolini'ye aşağıdaki telgrafı çekmişlerdir:

"Çok yetkili uluslararası sendikal kaynaklardan aldığımız bilgilere göre, Türkiye'deki işçi konfederasyonu DİSK'in 52 yöneticisi için ölüm cezası istenmiştir ve bu konuda askeri mahkemeden karar çıkartılarak hemen yerine getirilmek istenmektedir.

● Ortak Pazar ülkelerinin Devlet Başkanları ve hükümet Başkanlarının Türk hükümeti nezdinde acele müdahale ederek Türkiye'de demokratik hak ve özgürlüklere karşı girişilen bu şiddetli saldırıyı önlemelerini sizden rica ediyoruz. Saygılarla."

● Dünya İş Konfederasyonu, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcısı'nın 52 DİSK yöneticisi için ölüm cezası istemesi üzerine, bu 52 yöneticinin isim ve görevlerini de belirterek, İLO Genel Müdürü F. Blancnard'a Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu Başkanı T. Van Boven'e, Avrupa Parlamentosu Başkanı S. Weill'e, Ortak Pazar Komisyonu Başkanı G. Thorn ve Avrupa Konseyi Genel Sekreterliğine birer telgraf çekerek Türk Hükümeti nezdinde acil ve etkin müdahalede bulunmalarını istemiştir.

***

● Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO) Türk hükümetine çektiği telgrafta DİSK yöneticilerinin yargılanmasını protesto etmiştir.

DİSK Genel Başkanı ABDULLAH BAŞTÜRK Uluslararası Kamu Personeli Sendikası'nın Dünya Yönetim Kurulu onur üyeliğine seçilmiştir. DİSK'e bağlı Genel-İş ile Türk-İş'e bağlı Yol-İş, Sağlık-İş ve Harb-İş sendikalarının üye olduğu ve 71 ülkeden 210 sendikayı kapsayan PSİ'nin 22ci Kongresi bu kararını Baştürk ve DİSK'le dayanışma, Türk cuntasını protesto etme amacıyla aldı.

CUNTA BİR DARBE DAHA YEDİ

Cellat Haskırış Serbest Bırakıldı

12 Eylül faşist darbesini izleyen günlerde Ankara'da "Fatsa Halkı Susturulamaz/Dev-Yol" yazılı bir pankartı asan Z. Abidin Ceylan'ı Ankara Emniyet Müdürlüğünde işkence ile öldürmekten Sıkıyönetim Mahkemesinde yargılanan Mustafa Haskırış'a 14 yıl hapis cezası verildi. Ne var ki, sicilli faşist Haskırış kendisine bu cezanın verildiği duruşmadan bir celse önce yine aynı mahkeme tarafından serbest bırakıldı. Ve bir daha ele geçmedi.

Sadece bu örnek bile askeri-faşist diktatörlüğün işkenceci kimliğini göstermeye yeter. Ne var ki, Ankara'daki Bizans artığı generaller cuntası bir yandan bu azılı işkenceciyi sözümona yargılarken ve ona 14 yıl hapis cezası verirken, öte yandan bu kararın verilmesinden bir celse önce sanığı tahliye etmekte ve izini kaybettirmektedir. Böylelikle Türkiye ve dünya kamuoyu önünde işkencecilerin hapse mahkûm edildiği izlenimi yaratılmaktadır. Gerçekte ise yapılan bunun tam tersidir. Cunta kendi işkenceci uşaklarını korumakta ve kollamaktadır. Böylelikle bugüne değin işkence yapmış olan nice işkenceciye ve bundan sonra da aynı hizmete büyük sadakatle devam edecek olanlara güvence vermiş oluyordu.

Nitekim cunta bu sahte hapis cezasının geniş şekilde basında yeralması için özel çaba sarfetti. Haskırış'ın "hapis cezası" almadan bir celse önce tahliye edildiğini ve kayıplara karıştığını bilen Ankara'daki haber ajansları ve gazete büroları 14 yıllık sözde cezaya pek yer vermek istemediler. Ancak askeri makamların baskısı sonucu bu haberi not düşerek geçtiler. Haskırış'ın 14 yıla mahkûm edildiği haberini ise birçok gazete, onun kısa süre önce tahliye edildiğini belirtmeden verdi. Ne var ki, cunta, bu sayede Avrupa kamuoyunu yanıltamadı. Çünkü o sırada TÖB-DER duruşmasını izlemek için Ankara'da bulunan F. Alman hukukçu olayın içyüzünü öğrendi ve ülkesine döndüğü zaman F. Alman Öğretmenler Sendikasına verdiği raporda bu noktanın altını çizdi, bu konuda gazetecilere baskı yapıldığını vurguladı. Bu raporun bir suretini de TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu'na gönderdi. Bu hususu İngilizce ve Almanca bültenlerle demokratik kamuoyuna duyuran Gazioğlu, açıklamasında Alman hukukçusunun sözlerine de yer verdi. Böylelikle, işkencecilerin cezalandırıldığı kanısını uyandırmaya çalışan cuntanın gayretleri boşa çıkarıldı.

Mustafa Haskırış Kimdir?

Cunta ve onun MİT'i tarafından önce kaçırılan, sonra da göstermelik olarak mahkûm edilen işkenceci polis Mustafa Haskırış'ın kim olduğunu hatırlarsak, cuntanın kendi cellatlarını ve zebanilerini nasıl da himaye ettiğini daha iyi anlamış oluruz.

●Mustafa Haskırış azılı MHP'li bir faşisttir.

●H. Fehmi Güneş'in İçişleri Bakanlığı döneminde İstanbul Yıldız Karakolunda görev yaparken, nezarete alınan ülkücü katilleri karakoldan kaçırmış ve bu nedenle meslekten tardedilmiştir.

●AP'nin işbaşına gelmesiyle yeniden mesleğe alınmış ve Ankara Emniyet Müdürlüğünde görevlendirilmiş ve sıkıyönetimin işkenceci polislerinden birisi olarak tanınmıştır.

●Birçok gence işkence yapmasıyla tanınan M. Haskırış, işkenceyle öldürdüğü Zeynel Abidin Ceylan'ın sorgusunu yapmaya gönüllü olarak talip olmuş, bu gencin sorgu dosyası kendisine verilmediği halde, isteyerek sorguyu üzerine almış, pankart asan Z. Abidin Ceylan'ı konuşturamayınca, işkence ede ede onu öldürmüştür. Yapılan otopside Ceylan'ın vücudunun her yanında elektrik işkencesinin elektrot yanıkları ve sayısız darp izleri bulunmuştur. Ayrıca kaburga kemiklerinin kırık olduğu, karaciğerinde iç kanama olduğu saptanmıştır.

●İşkenceci polis Haskırış'ı Türkiye Sosyalist İşçi Partililer de çok iyi tanırlar. Kırşehir'de Birinci Şubede çalıştığı yıllarda, Kırşehir ilçelerinde örgütlenme çalışmaları yapan iki Partiliyi emniyette hayvanca dövmüştü. Daha sonra Ankara'da çeşitli nedenlerle emniyete düşen TSİP'lileri ve SGB'lileri de -diğer devrimcilere ve yurtseverlere olduğu gibi- döven, işkence eden polislerin başında bu azılı faşist Haskırış gelmekteydi.

●Mustafa Haskırış, Kuzey Kıbrıs'daki faşistlerden MHP'ye ve Ülkü Ocaklarına silah getirirken yakalanan yüzbaşı Halil Haskırış'ın yakınıdır.

●Ve 1976 Nisan ayında, Senatör Muzaffer Yurdakuler'in oğlu SBF öğrencisi Hakan Yurdakuler'i öldüren ülkücü katil Davut Haskırış'ın amcaoğludur.

●Bütün bu veriler gösteriyor ki, M. Haskırış sıradan bir polis değildir ve MİT'in, Kontrgerilla'nın hizmetindeki elemanlardan biridir. Esasen hakkındaki göstermelik davanın karara kaldığı celsede tahliye edilmesi ve kayıplara karışması da bundandır.

MHP Elebaşları Salıveriliyor

Ankara Sıkıyönetim Mahkemesinde görülmekte olan MHP davasında faşist partinin ve cinayet ağının elebaşıları -birkaçı hariç- birer ikişer salıverilmektedir.

MHP davasında ilk tahliye edilen Agah Oktay Güner oldu. Faşist milliyetçi hareketin baş ideologu, 2 no.lu adamı ve Türkeş'in halefi A. Oktay Güner sorgusundan sonra tahliye edildi. Güner mahkemede yaptığı konuşmada, "Bizim fikriyatımız iktidarda, kendimiz hapisteyiz" derken haklıydı. Ve haklı olduğu için tahliye edildi. A. Oktay Güner'den başka, yine cinayet şebekelerinin elebaşlarından olduğu bilinen Nevzat Köseoğlu, Ahmet Er, Cengiz Gökçek, Avni Çarsancaklı, Taha Akyol dahil 26 kişi serbest bırakıldı.

Öğretmen kıyımı Şiddetlendi

Cuntanın en fazla saldırdığı kesimlerden birisi de hiç kuşkusuz öğretmenler. 12 Eylül'den bu yana açığa alınan veya meslekten çıkarılan öğretmenlerin sayısı on bini aşıyor. Gene öğretmenlerin 100'den fazlası sıkıyönetimde tutuklu veya gözaltında.

Onbinlerce öğretmen hakkında idari soruşturma sürüyor. Disiplin kurulları sıkıyönetim komutanlıklarının emrinde harıl harıl öğretmen kıyıyor. Hatta öğretmen yetiştiren meslek liselerini veya Eğitim Enstitülerini bitiren 40 bin yeni öğretmenin tayinleri yapılmamıştır. Cuntanın M. Eğitim Bakanı Sağlam, bu yeni mezunların öğrencilik sicillerinin incelendiğini, ancak "temize çıkanların" tayinlerinin yapıldığını belirtmiştir. Daha sonra yapılan bir açıklamada ise bugüne kadar yeni mezunlardan sadece 1049'unun tayinlerinin yapıldığı belirtilmiştir.

Öte yandan, geçen yıl görev yerleri başka illere nakledilen öğretmenlere ilaveten, bu yıl da 45 bin öğretmenin sürgün edildiği Tercüman yazarlarından Yavuz Donat tarafından ifade edilmektedir. (14.12.1981)

Yavuz Donat M. Eğitim Bakanı H. Sağlam ile yaptığı mülakatta bu hususu aktarınca, Sağlam bu öğretmenlerden 7816'sının eş durumundan kendi istekleriyle tayin edildiğini, 1033 kadarının ise askerden dönüp göreve başladıklarını ifade ediyor. Geri kalan 36 bin öğretmenin ise siyasal nedenlerle sıkıyönetim komutanlıklarının emriyle tayin edildiklerini Yavuz Donat yazıyor. Donat'ın belittiğine göre sıkıyönetim komutanlıkları bakanlığa bir liste gönderiyorlar ve bizzat Bakanın kendisi ilgilenerek en kısa zamanda bu öğretmenleri kışta kıyamette uzak yerlere tayin ediyor.

Öğretmenlerin sürgünleri dışında dikkati çeken bir nokta da şu: kendisine Bakan denilen kişi, bilmem hangi bölgenin sıkıyönetim komutanından veya o bölgeye bağlı bilmem hangi ilin sıkıyönetim görevlisi garnizon komutanından emir almakta ve bu emri derhal yerine getirmek için gereğini bizzat kendisi yapmaktadır. Sadece bu örnek bile Ulusu hükümetine ve onun bakanlarına KUKLA HÜKÜMET dememizin ne denli isabetli olduğunu göstermeye yeter. Hükümet sadece Milli Güvenlik Konseyi adlı kanun dışı zorba askeri kurulun değil, fakat onun yönlendirdiği cuntanın, yani tüm askeri diktatörlüğün kuklasıdır. Askeri diktatörlüğün yerel birimleri ve küçük rütbeli komutanları dahi kısa bir yazıyla, sivil bir mekanizmanın en başındaki sözümona en yetkili kişisine emir verebilmektedir.

Bu olay devletin tepeden tırnağa ne denli askerileştirildiğinin ve askeri-faşist diktatörlüğün tepede ve tavanda her istediğini nasıl yaptırdığının sayısız kanıtlarından birisidir.

DANIŞMA MECLİSİNDEKİ TARTIŞMALAR:

KRALIN SOYTARILARI

Cuntanın suret-i haktan gözükmek için kurduğu kukla Danışma Meclisinde yer yer tartışmalar ve hatta kabineye ya da bazı bakanlara yönelik eleştiriler yapılıyor. Bu eleştiriler çok sıkı bir sansür altındaki basına da yansıyor.

Kimi aklı evvel liberaller ve cuntanın suyundan giden yazar-çizerler, bu tartışmaları -demokrasi diye adlandırmasalar bile- demokrasiye dönüşün belirtileri diye niteliyorlar.

Cuntanın Danışma Meclisindeki tartışmaların basına geniş geniş yansıtılmasının nedeni acep ne ola?

Bu sorunun cevabı basittir; cunta bu şekilde iç ve dış kamuoyunda demokrasi görünümü yaratacağını hayal ediyor.

İkincisi ve daha önemlisi: tam bir Bizans kurnazlığı içinde eleştirileri hükümete ve bazı bakanlara yönelterek kendi kendisini dolaylı yoldan aklı sıra aklattırıyor. Bütün olup bitenlerden, zamlardan, dayanılmaz geçim sıkıntısından, pahalılıktan, işsizlikten, had safhaya gelmiş yoksulluktan dolayı generalleri ve onların MGK'nu değil, kabineyi ve bakanları sorumlu tutan, kendisini temize çıkaran bir izlenim yaratmaya çalışıyor.

Hani hep biliriz: gerek eski Yunan'da, gerekse Orta Çağ Avrupa'sında hükümdarların soytarıları ve tiyatrocuları zaman zaman halka açık komedi temsilleri verirlermiş. Genellikle oyunculardan biri o zamanın kral dışındaki bir üst yetkilisini, örneğin Saray Nazırını veya Baş Mabeyinciyi, veya bugünün Başbakanı yerine geçen o zamanki görevliyi oynarmış. Soytarı da durup durup ona şaplak atarmış: "Sen ekmeğe zam yaparsın, ha! Al sana!"... "Sen oturup keyif çatarsın ha! Al sana!"... Böylelikle halk da katıla katıla güler ve deşarj olurmuş. Bu sayede halkın aslında yönetime ve onun başı olan hükümdara olan tepkileri, bir başka yetkiliye yöneltilirmiş.

Kenan Evren'in Danışma Meclisi üyelerinin de eleştirileri bundan hiç farklı değildir.

Hodri Meydan Bay Evren

Evren Der Spiegel dergisinin kendisiyle yaptığı bir röportajda bir soru üzerine "bugün bir seçim olsa devlet başkanı seçileceğimden eminim" şeklinde cevap veriyor. Hikmet buyuruyor!

(Devamı 7. sayfada)

Hareketlenen Ortamda Seyirci Kalmamak İçin

K. Evren cuntası kısa zamanda sıfırı tüketti. Öyle bir tüketti ki, ne "anarşi, terör, bölücülük" âvâzeleri, ne Atatürkçülük yâveleri, ve ne de kiralık ressamlara çizdirilen mutlu ekonomi tabloları bir işe yarıyorlar.

Geniş emekçi yığınların gitgide kabaran öfkeleri ve artık hiç bir şekilde üstü örtülemez hale gelen hoşnutsuzluk belirtileri arttı. Ülkenin aydınları Üniversite özerkliğini tümüyle yokeden YÖK'e karşı seslerini yükselttiler. Cunta dışındaki sağ kanat unsurlar bile Tercüman gazetesinin yazarlarına varıncaya dek YÖK'e muhalefet ettiler.

Derken, İşveren Sendikaları Konfederasyonu Başkanı Halit Narin açıktan Turgut Özal'a ve 24 Ocak kararlarına cephe aldı.

Her ne kadar Turgut Özal kendine özgü şantaj ve tehdidi ile Narin'e cevap verdiyse de sermaye içindeki çatlağı ve çatlak sesleri önleyemedi.

Örneğin, Koç'un kontrolündeki Milliyet'in soldan dönme başyazarı Mehmet Barlas da 24 Ocak kararlarının aşılmasını istedi.

Bülent Ecevit'den sonra, artık Demirel'in de cuntaya karşı muhalefete geçeceği ve bunun için büyük yatırımlarla çıkartılacak bir gazetenin Demirel yörüngesinde olacağı belirtiliyor.

Dışarda ise: Ecevit'in tutuklanması bardağı taşıran son damla oldu. AET, önceden kararlaştırdığı 1,5 milyar dolarlık krediyi "Türkiye demokrasiye dönene kadar" durdurdu. Norveç, İsveç, F.Almanya hükümetleri de aynı yolu izlediler.

Başından beri Amerika'ya angaje olan ve 12 Eylül'ün asli sahibi ABD'ye daha fazla yanaşan Ankara cuntası Amerikan bit pazarındaki kıymeti daha artsın diye onunla pazarlık masasına oturdu. Türkiye'yi ABD emellerine ve askeri planlarına hangi bedel karşılığında peşkeş çekmenin hesaplarına koyuldu. Ne var ki, bu kez de iyi ilişkiler kurmaya muhtaç olduğu Arap ülkeleriyle arası bozuldu. Örneğin, Muammer Kaddafi, Türk işverenlerinin Libya hükümetinden alacaklarını ödemeyi erteledi. Apar topar Libya'ya giden Turgut Özal, oradan hediyelik bir kol saati alarak eli boş döndü. Suudi Arabistan'dan yarım milyarlık ivedi yardım bekleyen cunta, 150 milyon dolarlık bir kredi antlaşmasına "Allah razı olsun" dedi.

Birçok gösterge gösteriyor ki, 15 ayı aşkın zamandır hot-zot üzerine kurulu rejimin çivisi çıkmaya yüz tutmuştur. Cuntanın, ipliği iyice pazara çıkmıştır. Bizans politikasıyla binbir denge üzerinde sürdürdüğü cambazlığı marifet sanarak kendisini güçlü hissettiği günler artık sona ermek üzeredir. Cuntanın politikaları bir bir iflas etmektedir. Bu nedenle cunta, referandum ve seçim tarihi konusunda vaad vermek üzeredir.

İşte böyle bir ortam büyük olaylara gebedir. Cuntaya karşı mücadele güçlenecektir. Buna karşılık faşist diktatörlük kendi konumunu korumak için yeni komplolara girişecektir.

En önemlisi; kitleler ilk bir yılın devlet terörünün, demagojilerinin yarattığı şaşkınlıktan, suskunluktan ve kavram kargaşasından sıyrılmaya başlamışlardır.

İyiden iyiye hareketlenmeye yüz tutan bu ortamda, halk güçlerinin en diri, en ileri kesimlerine düşen görev, olayların akışını burjuvazinin veya genel olarak dış ve iç egemen güçlerin kendi içlerindeki çekişmelere bırakmadan bir an önce inisiyatifi almaktır.

Bunun da yolu, işçi sınıfının politik ve yığınsal güçleri başta olmak üzere, cuntaya karşı olan tüm toplum kesimlerini kucaklayacak bir SİYASİ MERKEZİLEŞME'ye yönelmektir.

Bir başka deyişle demokrasi cephesinin temellerini atmaya girişmektir. Bu konuda koşullar her geçen gün daha da olgunlaşmakta, elverişli koşullar ortaya çıkmaktadır.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin titiz bir çalışma sonucunda hazırlayıp, gazetemizin bu sayısında demokratik kamuoyuna sunduğu "Siyasi Demokrasi Programı Taslağı", böyle bir demokratik birlikten giderek cephe'nen inşasından yana olan dinamik kesimlerin üzerinde dikkatle duracakları tarihsel bir belgedir: şu anda EN ACİL SİYASİ DEMOKRASİ TALEPLERİNİ içermekte, giderek en geniş demokrasi güçlerini de kucaklayabilecek bir içerik ve esneklik taşımaktadır.

TSİP bu ve başka demokratik taslakları, toplumsal ağırlığı olan tüm siyasal güçlerle tartışmaya ve kurulacak cephe için ayakları Türkiye toprağına basan bir programı kollektif olarak oluşturmaya her zaman açıktır ve hazırdır.

(Devamı 7. sayfada)

BU KÖŞEMİZDE GÜNLÜK BASINDAN SEÇİLMİŞ BAZI KISA HABERLERİ KISA YORUMLARIYLA VEYA YORUMSUZ OLARAK YAYINLAYACAĞIZ. GAZETECİLİKTE KÜÇÜK HABERLER KAPSAMINA GİREN VE BİRÇOK OKURUN DİKKATİNİ BİLE ÇEKMEYEN BU HABERLER ASLINDA İÇİNDE YAŞADIĞIMIZ TEKELCİ SERMAYE DÜZENİNİN VE ÜLKEMİZDEKİ ASKERİ-FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN BİRER AYNASIDIRLAR.

CUNTANIN ASKER-SİVİL SÖZCÜLERİ NE DENLİ MUTLU TABLOLAR ÇİZERLERSE ÇİZSİNLER, TÜRKİYE'NİN GERÇEK DURUMU BU "KÜÇÜK HABERLER"DEKİ GİBİDİR.

HAYATIMIZDAN

EGE ÜNİVERSİTESİ'NDE İNSAN VÜCUDU PARÇA PARÇA SATILIYOR

● Döner sermayenin saptanmasına göre iskelet 10 bin, kafatası 5 bin, yumuşak organlar 500-1000 lira

Yoksulluk artık o raddeye gelmiştir ki, kimi insanlar çaresizlikten ölülerini veya ölülerinin organlarını satar olmuşlardır. O kadar ki, bunun için bir fiyat tarifesi bile yapılmıştır.

Bir hastanın kendi bedenini öldükten sonrası için tıbbın hizmetine *bağışlaması*, ya da aynı şeyi bir ölünün yakınlarının yapması normaldir. Ama buradaki haberde görülen, bir bağışlama değil, satma olayıdır.

Şayet bir ülkede bazı yoksul insanlar en yakınlarının ölülerini satmaya mecbur bırakılıyorsa, o ülkenin düzeni *yıkılası bir düzendir*, ve MUTLAKA YIKILACAKTIR.

Tercüman gazetesinde çıkan bir ilân 9.12.1981

SATILIK BÖBREK

Tl: 25 26 51

Görüldüğü gibi sadece ölülerin organları satılmıyor. Yaşayan insanlar da açlıktan ölmemek ve ömürlerini biraz daha uzatabilmek için vücutlarından parçalar satmak zorunda kalıyorlar. Bu satışların gazete ilanlarına kadar çıkması, onların ne denli yaygınlaştığını göstermiyor mu?

Bayan Kastelli Yardımsevenler Derneği'ne kendi harçlığından bir milyon lira bağışladı

Günaydın 20.12.1981

●

Banker Attila "Pavyonlarda para yerken" yakalandı

EMEKLİ OLAN DEMİR-ÇELİK İŞÇİLERİNE TAZMİNATLARI DEMİRLE ÖDENİYOR

Karabük Demir-Çelik fabrikasında, emekli olan işçilere kıdem tazminatları nakdi olarak değil, aynî olarak(demir verilerek) ödeniyor.

İşveren, fabrikanın demir stoklarının kabardığını, satış yapılmadığını, stokları eritmek için işçilere para değil, demir verildiğini söylemiştir.

Bugüne kadar 2000'i aşkın işçi tazminatını demir olarak almış bulunuyor.

Ne var ki, Türkiye'nin en önde gelen işletmelerinde işçilere yapılan bu haksızlık burada bitmiyor. Emekli olan ve para değil demir alan işçinin çilesi bu kadarla kalmıyor.

Devreye hemen bu kapkaç düzenin başka unsurları giriyor. İşletme deposundan kendisine bilmem kaç kilo demir tartılıp ayrılan işçi o demiri ne yapacak? Evine götüremez. Depo kiralayamaz. İster istemez elden çıkaracak. Ama fabrikanın bile satamadığı demire işçinin müşteri bulması olası mı? Elbette değil. İşte burada sahneye simsarlar ve demir tüccarları çıkıyorlar. Toptan satış fiyatı kiloda 56 lira olan demiri 44-45 liraya işçinin elinden alıyorlar. Böylelikle cuntanın zaten budayıp budayıp asgariye indirttiği kıdem tazminatının dörtte birine yakını da aracı-vurguncu tüccara gidiyor.

Sadece bu kadar mı? Tüccar işçiye peşin para ödemiyor. Demiri alıp götürüyor, onun yerine vadeli bono veya çek veriyor.

Dahası da, bu çeklerin çoğu karşılıksız çıkıyor. Böylelikle cuntanın işletmesi ile kapkaççı, dolandırıcı tüccar bir olup işçilerin kıdem tazminatlarını hepten gaspediyorlar.

Öte yandan, İSDEMİR'deki işçilere Ekim ayından beri ücretleri ödenmiş değil. İşçiler aç ve perişan.

Milli Piyango bilet satışı bu yıl % 275 oranında arttı

Gazete haberlerine göre geçen yıldan bu yıla Milli piyango biletleri satışlarında kaydedilen artış oranı Türkiye tarihinde bir rekordur.

Daha önce hiçbir yıl, Milli Piyango biletlerinin satışı bu denli büyük oranda artmamış.

1980 yılında 6 milyar liralık bilet satılmışken bu yıl satılan biletlerin tutarı şimdiden 17 milyara ulaşmış. En büyük satışların yapıldığı Yılbaşı Piyangosu'na ait 1981 yılı rakamları henüz bu rakama dahil değildir. Yılbaşı satışlarından sonra bu sayının daha da artacağı ve geçen yıldan bu yana M. Piyango biletlerindeki artış oranının 3 mislini aşacağı şimdiden bellidir.

Bu vesileyle (M. Piyango biletleri satışlarıyla) devletin dargelirli yurttaş kesesinden sağladığı gelir geçen yıl 1,9 milyar iken, bu kâr bu yıl 4 milyarı aşmıştır.

Öte yandan son yıllarda yurttaşların ilgisini iyiden iyiye yitirip, sönükleşen ve iflasın eşiğine gelmiş olan Spor Toto bu yıl hasılat rekorları kırmaktadır.

M. Piyango ve Spor Toto hasılatlarında görülen bu olağanüstü artış tesadüf değildir. Dar gelirli emekçilerin geçim sıkıntısı arttıkça, çaresizlikten Piyango ve Toto'ya ümit bağlayanların sayısı da artmaktadır. Sözkonusu "talih oyunlarına" rağbetin bu denli artması faşist diktatörlüğün kitleleri nasıl da çaresizliğe ittiğinin çarpıcı bir kanıtıdır.

Artık bu düzende tam anlamıyla, vatandaşın işi Allaha kalmıştır. Ve bu kepazeliğin üzerine tuz-biber ekercesine her allahın günü televizyon ekranlarında Milli Piyango reklamları hayasızca ve halkla alay edercesine boy göstermektedir.

***

Meclis Başkanı: «1 milyon lira çıksa, yarısını öksüz çocuklara veririm»

Hepsi bu kadar değil: Gazete haberinden öğreniyoruz ki Danışma Meclisi Başkanı Sadi Irmak da piyango bileti alıyormuş. Şayet 1 milyon çıkarsa, yarısını öksüz çocuklara verecekmiş.

Gerçekten de bu düzende öksüz ve kimsesiz çocukların umudu Irmak'a piyango çıkmasına kalmış. Tıpkı Nasreddin Hoca'nın borcunu ödemesi gibi. Hani Hoca, kapısına gelen alacaklıya bahçesini göstererek: "Bak oraya çit ördüm, koyun sürüleri geçerken yünleri çite takılacak. Ben o yünleri toplayıp, eğirip iplik yapacağım, sonra da hanım onlardan hırka örecek, hırkaları pazarda satıp, senin borcunu ödeyeceğim" deyince alacaklı gülmeye başlamış. Hoca da "Köftehor, peşin parayı görünce nasıl da gülersin, değil mi?" diye eklemiş.

●

TOTO KUPONLARI KARABORSADA

Yurttaşların talih oyunlarına itilmesi nedeniyle SPOR TOTO kuponları karaborsaya düşmüştür. Boş kuponlar 50-100 TL.'ya elde edilebilmektedir.

MANZARALAR

EDİRNE TIP FAKÜLTESİ'NİN GARİP DURUMU

Hocası öğrencisi var binası yok

Van ve çevresine 23 gündenberi elektrik verilemiyor

Van ili sınırları içinde 700 bin kişi yaşıyor. Köylerinde zaten elektriğin bulunmadığı Van'ın artık il ve ilçe merkezleri de tümüyle elektriksiz kaldı.

24.11.1981 tarihli Akajans bülteni- ne bakılırsa, Tatvan-Van arası enerji hattındaki arıza nedeniyle il elektriksiz kalmış!!!

Siirt'te odun 7250 lira

Bir ormon bölgesi olan Siirt'te odunun tonu 4500 liradan 7250 liraya fırladı.

Ankara'da tifo'dan 3 kişinin öldüğü açıklandı

Ankara'da tifodan 15 kişi öldü

Ankara'da "Tifo" dan 9 kişi öldü

15 ÖLÜ DAHA

Yukarıdaki kupürler Kasım sonu ve Aralık başına aittir. Bu haberlere göre, son bir ay içinde Ankara'da ayrıca 1069 kişi de tifo teşhisiyle hastanelerde tedavi görmektedir. Ve salgın henüz önlenememiştir.

Böylece Kenan Evren'in burnu dibinde insanlar tifodan kırılırken generaller ve onların bakanları diktatörlüklerini riyakâr tablolarla cilalamaya devam ediyorlar.

Maliye Bakanının Elmaları

Faşist cunta, askeri darbeden beri "tasarrufu teşvik" kampanyası yürütüyor. Bunun için sözümona bilimsel seminerler yapılıyor, TV programları düzenleniyor. Kenan Evren'le Turgut Özal'ın bakanları üstüste hikmet buyuruyorlar:"Milletçe çok müsrifiz.." ya da "tasarrufa alışmalıyız"... vesaire vesaire...

Bazen bu kapsamda televizyonda "kara komediler" bile oynandığı oluyor. Örneğin böyle bir açık oturuma katılan Vehbi Koç, pabucunun altını televizyon kamerasına doğru uzatıp, kunduralarının altını gösteriyor:"Bakın ben de tasarruf yapıyorum, ayakkabılarım eskidi diye atmıyorum. Pençe yaptırıp giyiniyorum" diyor.

Bunu seyreden yurttaşın "Vay canına, demek ki Karun kadar zengin Vehbi Bey bile tasarruf yapıyormuş. Demek ki, ben onun yanında çok müsrif kalıyorum" demesi bekleniyor. Bu arada ayrıca Vehbi Koç gibi Türkiye'nin en büyük tekelci parababası kendisini halktan biri gibi göstermek fırsatını da bulmuş oluyor.

İşte bu tasarruf furyası sürüp giderken, cuntanın Maliye Bakanı Kaya Erdem bir inci daha yumurtladı; halkı çarşı-pazardan tüketeceğinden çok mal almakla suçladı ve "vatandaşların pazardan iki adet elma almalarını öneriyorum" dedi.

Yani ne diyor Sayın Bakan: "Dokuz kişilik bir ailen mi var? Kardeşim o kadar müsrif olma. Bir kilo elma senin neyine. İki adet elma al.. Götür genç-ihtiyar, kadın-erkek, çoluk-çocuk soy soy ye..."

Böylelikle Ebedi Şef Mustafa Kemal'in başlattığı "İktisat ve Tasarruf" politikası, Milli Şef İsmet Paşa'nın koyduğu "Tutum Haftası" barutunu tüketmiş, soluğu kesilmiş Türkiye kapitalizminin geldiği bu son durakta Türkeş'in "cebri tasarruf" politikasını uygulayan Kenan Evren diktasına varmıştır. Üstelik de, yaşı elverenler neredeyse Milli Şef İsmet Paşa'ya rahmet bile okuyacaklar: hiç olmazsa onun zamanında düzenlenen tutum haftalarında çocuklar okullarda bol bol portakal-elma yerlerdi. Kenan Paşa'nın Maliye Bakanı ise o elmaları bile çok görüp çocuklarımızın elinden çekip alıyor.

Cunta halkımızın sofrasındaki bir lokma ekmeğe de göz dikmiştir. İşçinin, dar gelirli memurun son lokmasını da ondan alıp, tekelci parababalarına vermek politikası gütmektedir.

Pasinler Belediye Başkanlığına 3. Ordu Komutanının kardeşi tayin edildi

bir er mektubu

Aşağıdaki satırları Hakkâri'den bir er gazetemize iletmiştir:

"...Silah taşıdığı gerekçesiyle, ihbar üzerine yaptığımız bir ev baskını sonucunda, bir yurttaşı, bizim desteğimizdeki polisler apar topar götürdüler. Çünkü arama tarama sonucu hiçbir şey elde edememiştik. Bu yurttaşın silahı sakladığı yeri söylemesi için götürüldüğü sıkıyönetimde başına neler geldiğini artık ona işkence edenler bilir. Biz ölüp kaldığından haberdar olamadık.

Bu baskından sonra öğleye kadar istirahat aldık. Daha saat 12.oo olmadan, göreve gidiyoruz diye apar topar tekrar ayaklandırdılar bizi. Öğrendiğimize göre görev yeri olarak belirlenen köyde köylü ile jandarma arasında silahlı çatışma çıkmış. Araçlarla beş saat süren yolculuktan sonra, akşam üzeri köye vardık. Bu arada çatışma bitmişti. Bize olayın nasıl cereyan ettiğini öğrenmek kaldı.

Olay şöyle: yüz piyade komandoyla, otuz jandarma silah arama gerekçesiyle bir Kürt yayla köyünü basmışlar. Erkekleri köy meydanına toplamalarına rağmen, kadınları çadırlardan çıkaramamışlar. Bunun üzerine zorla ele geçirdikleri bir gelini, diğerlerini korkutup dışarı çıkarmak için ayaklarından bir ağaca asmışlar. Bunun üzerine silahlarıyla dağa çıkan köy halkı, askerlerin üzerine veryansın ediyorlar ateşi. İlk ateşte bir komando eri ölüyor, bir diğeri de yaralanıyor. Askerler rastgele topladıkları 20 kişiyi karargâh yerine getirdiler. Başımızdaki yüzbaşı iki saat süren işkence sonucu bunları konuşturamayınca, otuzar kişilik gruplar halinde dağlarda çatışma yapanları aramaya koyulduk. Dağları avuçlarının içi gibi bilen köylüleri yakalamamız mümkün olmadı tabii. Zaten bazılarımız, onları yakalamak için istekli görünmüyordu. Geç vakit karargâha dönerken elinde Kaleşnikof olan atlı bir İran'lı Kürt'le karşılaştık. İran'lı Kürt önce ateş etmeye yeltendi. Silahı tutukluk yapınca onu yakaladık. Karargâhta komandoların asteğmeni, İran'lıyı görür görmez, bize ateş edenlerden birisi buydu diyerek, askerlere onu dövmelerini emretti. Adamı ölüm derecesine soktular.

(Açıklama: Sınır köylerinde sık sık, İran ve Irak vatandaşı Kürt'lerle karşılaşılır. Bu da onlardan birisiydi.)

Bu arada baskın yapılan köy civarında bir jandarma eri daha ölü olarak bulundu. Üzerine iliştirilen kağıtta ise şunlar yazılıydı: "Buraya asker filan gönderilmesin. Aksi halde sonuna kadar vuruşuruz. Bize yapılan işkence ve zulüm bitsin artık."

Tahminime göre bu sefer köye daha büyük bir kuvvetle saldıracaklar. Ben de içlerinde olursam, gelecek mektupta olanı biteni anlatırım..."

ABD'nin CUNTA'ya DİREKTİFLERİ

ABD Savunma Bakanı Casper Weinberger'in Ankara gezisi Türkiye'yi bölgede bir ileri karakol olarak tahkim etmek isteyen Amerikan askeri planlarında yeni bir halkayı oluşturmaktadır.

Weinberger'in gezisini ABD Dışişleri Bakanı ve NATO eski başkumandanı Alexander Haig'in Türkiye'ye ziyareti izleyecekti. Ama Polonya'daki son durum üzerine Haig gezisini erteledi.

ABD Savunma Bakanıyla Türk cuntasının yaptığı görüşmeler sonucunda, ABD ile Türkiye arasında SİA adıyla bilinen ikili antlaşma pekiştirildi ve daha da ileri götürüldü. Bu çerçevede iki devlet arasında Ortak Savunma Grubu adı altında ikili bir askeri blok kurulmuştur. Yapılan ortak açıklamada *"mevcut savunma ve işbirliği antlaşması çerçevesinde mevcut ortak gruplara ilaveten bir yüksek düzeyli ortak savunma grubu kurulması kararlaştırılmıştır"* denildi.

ABD'nin Türkiye'ye yapacağı askeri ve ekonomik yardımların 1981'de hissedilir şekilde arttığı ve 1982'de daha da artacağı zaten bilinmekteydi. Yardım adı altında yapılacak olan ve çoğunluğu askeri harcamalara ayrılan bu paraların bedeli ne olacaktır:

AWACS adlı Amerikan casusluk sistemleri Türkiye'ye yerleştirilecek ve Sovyetler Birliği'ne karşı kullanılacaktır.

●ABD'nin bölgedeki anti-Amerikan rejimlere yapacağı askeri saldırılar için bölgede kurulan ve gitgide yaygınlaştırılan Çevik Kuvvetlerin Türkiye'ye de yerleştirilmesi planlanacaktır. Arap ülkeleri tarafından büyük tepkiyle karşılanan Çevik Kuvvetleri Türkiye'ye yerleştirmek için NATO içinde bir formül bulunmaya çalışılacaktır.

●İkinci Ordu'nun Malatya'ya kaydırılmasını yeni askeri düzenlemeler izleyecek, Sovyetler Birliği'ne karşı bölgede asker yığınağı yapılacak, Amerikan birlikleri de buraya yerleştirilecek, birkaç NATO ülkesinden getirilecek bazı askeri birlikler de buraya yerleştirilecektir.

●Bölgeye Amerika silah yığınağı yapacaktır. Böylelikle bir devlete müdahale durumunda Çevik Kuvvet'e ikmal kolaylığı sağlanacaktır.

●Planlar arasında, bölgede bir ülkeye askeri müdahale gerektiğinde, ABD birlikleri gelene kadar bu müdahaleyi "savunma" adı altında Türkiye'nin yapmasıdır.

●Böylelikle bir yandan Sovyetler Birliği'ne karşı Amerikan ve NATO saldırganlığı için askeri projeler uygulanırken, öte yandan Orta Doğu ülkelerine yönelik Demokles'in Kılıcı keskinleştirilecektir.

●Aynı zamanda ABD'nin öteden beri

(Devamı 7. sayfada)

ABD YARDIMINDA TÜRKİYE III. SIRADA

Amerikan Parlamentosu 1982 ve 1983 dış yardım programlarını görüşüyor. Temsilciler Meclisi'nin onayladığı tasarıya göre önümüzdeki 1982 yılında Türkiye'ye askeri ve ekonomik yardım kapsamında 704 milyon dolarlık bir yardım öngörülmektedir. Bunun 404 milyonu askeri, 300 milyonu ise ekonomik kredidir.

Bu rakamlara göre, Türkiye 1982 yılında İsrail ve Mısır'dan sonra en fazla yardım alan üçüncü ülke olacaktır.

Gene hazırlanan 1983 yılı programında da, aynı şekilde Türkiye'nin İsrail ve Mısır'dan sonra üçüncü sırayı alacağı belirtilmektedir.

Öte yandan Dünya Bankası, OECD (Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı) ve Uluslararası Kalkınma Ajansı tarafından verilen rakamlara göre, Türkiye 1981 yılında da askeri ve ekonomik toplam Amerikan yardımında İsrail ve Mısır'dan sonra üçüncü sırayı almıştır. (Geçtiğimiz 1981 yılında İsrail'e 2,2, Mısır'a 1,7 milyar, Türkiye'ye 452 milyon dolarlık toplam ABD yardımı yapılmıştı.)

Görüldüğü gibi 12 Eylül cuntasının işbaşına gelmesiyle Türkiye'ye yapılan Amerikan yardımı artmış ve Türkiye ABD'den yardım alan ülkeler arasında aniden 3. sıraya yükselmiştir.

Bu yardım 1982 yılı için hazırlanan tasarıda %65 gibi yüksek bir oranla arttırılmıştır. 1983 için yapılan hazırlıklarda da Türkiye'nin Amerikan yardımı konusunda 3cü yerini bir kez daha koruyacağı bildirilmektedir.

●Amerika'nın 12 Eylül darbesinden sonra Türk devletine birdenbire artan bu muhabbetinin nedeni askeri faşist cuntaya yüklenen ABD ve NATO misyonlarında daha iyi anlaşılmaktadır.

●Öte yandan Ankara cuntasının yetkilileri kendilerinin iktidarı gaspetmelerinden sonra ABD yardımlarının artmasını övünçle lanse ediyorlar ve bu "üçüncülük" konusunda övünüyorlar.

Evet, Türk devleti, cuntadan bu yana üçüncü olmuştur. Ama bu üçüncülük neyin üçüncülüğüdür? Türk cuntası uşaklıkta ve dilencilikte üçüncü olmuştur.

●Ve alınan bu krediler acaba neyin bedelidir: 150 bin mahpusun, onbinlerce gencin işkenceden geçirilmesinin, işçi sınıfı, Türk ve Kürt halkları üzerinde azgın bir zorbalık uygulamasının ve İMF reçeteleri ile pahalılık, işsizlik ve yoksulluğun büsbütün artmasının bedelidir.

●Bölgemizde Amerikan komplolarına yardakçılık etmenin bedelidir.

BÜLENT ULUSU DOSTLUKTAN NE ANLIYOR?

Askeri-faşist cuntanın kukla hükümetinin başı Bülent Ulusu Alman gazetecilerle yaptığı konuşmada Türk-Alman dostluğunu övmüş. Hazret bu dostluğun kanıtı olarak şöyle demiş:

"Bugün Türkiye'de nereye gidilirse gidilsin, Alman-Türk dostluğuna şahit olunacaktır. Tarihte Alman dostlarımızla birlikte mukadderat birliği yapmışız. Birlikte kötü günler yaşamış, birlikte kan dökmüşüz. Benim babam bir denizci olarak Almanlarla birlikte çarpışmıştır. Ben evde Türk-Alman dostluğu ile büyüdüm.." vb..vb... (Tercüman, 8.12.1981)

Bu sözler cuntanın militarist zihniyetini ve iki ulus arasında dostluktan ne anladığını çok güzel sergiliyor.

Bilindiği gibi, Kenan Evren ve kuvvet kumandanları 12 Eylül darbesinden önce, 1 Ocak 1981 muhtırasını verdiklerinde, B. Uluşu Deniz Kuvvetleri Komutanı olarak bu muhtıraya imza koymuştu. Derken, aynı zat-ı muhterem 30 Ağustos'da emekliye ayrılıp üniformasını soydu ve 15 gün sonra da askeri cuntanın sözde sivil başbakanı olarak eski silah arkadaşlarıyla birlikte halka ve demokrasiye karşı Amerikan postallarını çekti.

İşte bu Ulusu, "Türk ulusu"nun Almanlarla dostluğunu ifade etmek için,

(Devamı 7. sayfada)

AMERİKAN ASKERİ BÜTÇESİ REKOR DÜZEYDE

ABD Kongresinde görüşülmekte olan 1982 yılı askeri bütçesi Senato'da oylanarak 5'e karşı 85 oyla kabul edildi ve kesinleşti.

Bu bütçeye göre ABD'nin önümüzdeki yılda askeri harcamaları 209 milyar dolara yükselecektir. Bu rakam, askeri harcamaların genel bütçeye oranı bakımından ve rakamsal olarak rekor düzeydedir.

Bir karşılaştırma yapalım: 1979 yılında ABD'nin askeri bütçesi 140 milyar dolar idi. Üç yıl içinde bu miktar %50 gibi olağanüstü bir artış göstererek, gelecek yıl için 209 milyar dolara yükseltildi.

Bu bütçeye göre ABD'nin önümüzdeki yılda askeri harcamaları 209 milyar dolara yükselecektir. Bu rakam, askeri harcamaların genel bütçeye oranı bakımından ve rakamsal olarak rekor düzeydedir.

AMERİKAN PROJESİ UYGULANIYOR

İngiliz Daily Telegraph gazetesinin bildirdiğine göre:

●*İran'a muhtemel bir askeri müdahale durumunda kullanılmak üzere Van Hava Alanı genişletilmiştir.*

●*Yine İran sınırına yakın kurulan bir askeri kampta İran'lı karşı-devrimciler eğitilmektedir.*

HODRİ MEYDAN BAY EVREN

(Baştarafı 3. sayfada)

Biz de bu konuda hemen görüşümüzü açıklıyoruz. HODRİ MEYDAN! Madem o kadar eminsin bay Evren yapalım bir seçim. Senin gibi anlı şanlı bir orgenarele -hem de genelkurmay başkanı- yakışır mı devlet başkanlığını gaspetmiş olmak, bu makamı zorbalıkla elde tutmak? Üstelik seçimle gelirsen, pek bel bağladığınız "Batı" ülkeleri de çok sevinirler, kesenin ağzı açılabilir. Ayrıca "münafık" komünistlerin, bölücülerin de sesi kesilmiş olur!

Evet bir seçim olsa Evren seçmenin kendisine oy vereceğinden pek *emin*. Ama başkaları, hatta cuntanın en hızlı şakşakçıları Evren'le pek aynı fikirde değiller. Örnek mi istiyorsunuz? İşte Koç'un "malum" Milliyet'i ve onun 12 Eylül'den sonra iyice *malum olmuş* baş yazarı Mehmet Barlas. 17 Kasım 1981 tarihli yazısında Barlas aynen şöyle diyor.

"Mesela çalışan kesim, enflasyon oranı düşürülmüş olsa bile, geçmişten aktarılan pahalılığın altında ezilmektedir."

"Bugün emeği ile geçinen bir kişi için yaşam sürdürebilmek, cambazlık yapmakla eş anlamlıdır. Türkiye'deki işletmelerin yöneticileri, avans isteyen işçilerin sayısı ve kaynakların elverişsizliği arasında kalakalmıştır."

Bizim zaten defalarca dile getirdiğimiz, *emekçinin hızla yoksullaştığı* olgusu, üstelik bir hayli farklı uslupla dile getirilmek suretiyle bir kez daha -hem de böylece doğruluğundan kimsenin şüphelenmeyeceği kesinlik kazanarak- teyit edilmektedir. Ve şimdiye kadar ki tecrübelerimizle biliyoruz ki Türkiye'de seçmen herkese oy verir -hatta Adnan Menderes'in deyimiyle "odunu bile seçer"- ama kendini açlığa mahkûm edenleri asla! Zaten bu gerçeği çok iyi bildiği için şöyle diyor Barlas:

"...bir hükümet, şimdikine benzer bir başarı sağlamak için hiç taviz vermeden hedefine doğru adımlar atsaydı, o hükümetin içinden çıktığı parti, seçimlerde kazanamazdı."

Yani Barlas'a göre bugün bir seçim yapılsa mevcut yönetimin seçimleri kazanması mümkün değil.

Tabii Barlas, "hükümetin içinden çıktığı parti seçimleri kazanamazdı" deyince, ortada bu "hükümet"in bir partisi olmadığı için bir belirsizlik -bir boşluk- varmış gibi gözüküyor. Ne ki "sağolsun" Evren bu boşluğu dolduruyor ve muhayyel seçimlerin kendinden çok emin başkan adayı olarak boy gösteriyor. Evet böyle olunca bir partiye lüzum yoktur. Seçmen Evren'in şahsında cuntayı da, onun hükümetini de değerlendirmesini bilir. Ve seçmenin büyük çoğunluğunu "yaşamını sürdürebilmek için cambazlıkla" meşgul emekçiler teşkil ettiğine göre Evren'in seçim şansı -biz söylemiyoruz, Koç'un Milliyet'inin Barlas'ı söylüyor- bir hayli düşük demektir.

Ne ki Barlas böyle diyor diye Evren'in hevesi kırılmamalıdır. Ve an yitirmeksizin Türkiye'de bir seçime gidilmelidir. Gidilmelidir ki kendinden pek "emin" cunta şefi boyunun ölçüsünü bir güzel almalıdır!

Tabii bu seçim gerçekten seçim olacaksa! Bir başka deyişle tüm dünyada "üniversal seçim hakkı" diye bilinen hak seçmene tanınacaksa.

Yoksa Pinochet'de "seçim" yapıyor!

Demokrasiyi her gün çarmıha geren Evren ve şürekası için seçimlerin "kıymet-i harbiyesi", kışlada ne kadarsa, o toplumda da o kadardır. Bu nedenle onlarla anladıkları dilde konuşulması gerekir ve konuşulmaktadır da. Cuntacılar kendilerinden önceki tüm diktatörlüklerin akibetlerinden kurtulamayacaklardır. Onlar anti-faşist güçlerin örgütlü mücadelesi sonunda gümbür gümbür devrilecekler ve değil bir oy almak arkalarından yalancıktan da olsa gözyaşı dökecek tek kişi bile bulamayacaklardır.

HAREKETLENEN ORTAMDA SEYİRCİ KALMAMAK İÇİN

(Baştarafı 3. sayfada)

Geçmiş dünya pratiğinin de gösterdiği gibi cephelerin kurulması, kurulduktan sonra etkinlik ve yığınsallık kazanması, büyümesi ve program hedeflerinde gösterilen amaçlara ulaşması çok uzun, sabırlı ve titiz uğraşları gerektirmiştir. Ama asla unutmayalım ki, titiz ve sabırlı olmak demek: pasif kalmak ve beklemek DEĞİLDİR. Masa başlarında mükemmel programlara ulaşmak için vakit geçirmek değildir. Aslolan anahatlarıyla bir demokratik program üzerinde anlaşıp, bu program etrafında kuralları ve ortak çalışma yöntemlerini belirlemek ve bir üst örgütlenme olan cephe'yi gerçekleştirip, kitleleri örgütleyerek, harekete geçirmektir.

Bunun da yolu, ilkeli, kararlı, fakat atak davranmaktır.

BÜLENT ULUSU DOSTLUKTAN NE ANLIYOR?

(Baştarafı 6. sayfada)

Osmanlı İmparatorluğunun Birinci Dünya Savaşında Alman emperyalistleriyle birlikte SAVAŞMASINI ve KAN DÖKMESİNİ hatırlıyor. Kendisinin Almanlara olan dostluğunu anlatmak için de, babasının aynı emperyalist savaşta Alman Subaylarıyla birlikte çarpıştığın söylüyor.

Zira işbaşındaki askeri cuntanın ve onun sivil(!) Başbakanı Ulusu'nun militarizmden, savaştan, zorbalıktan ve kan dökmekten başkasına aklı ermiyor.

Pek sayın Ulusu, üstelik de evde Türk-Alman dostluğuyla büyümüş. Acaba hazret o yaşlardayken Almanya nasıl bir Almanya idi? Kendisinin 13-14 yaşlarından başlayarak dış dünyayla ilgilendiğini varsayarsak; bu yıllar Hitler'in kan ve terörle tırmandığı, sonra da iktidarı gaspederek faşistleştirdiği, ve tarihin en lanetli rejimini, kurduğu yıllardır. Ulusu'nun ilk subaylık dönemiyse Nazi devletinin dünyayı kana ve ateşe boğduğu, yüz milyonlarca insana acı, zulüm ve gözyaşı saçtığı, toplama kamplarında milyonlarca insanı gaz odalarında, fırınlarda imha ettiği kâbuslu devire rastlar.

İşte Nazi Almanyasının hayranlığı ile yetişen ve aynı süreçte babadan kalma askerlik mesleğine giren daha sonra da NATO emrindeki bir orduda askeri kariyer merdivenlerini tırmanarak Deniz Kuvvetleri Komutanlığına kadar gelen bir kişinin varacağı en son nokta, olsa olsa, ancak askeri-faşist diktatörlüğün başbakanı olabilirdi.

ABD'NİN CUNTAYA DİREKTİFLERİ

(Baştarafı 6. sayfada)

yaptığı Basra Körfezini silahlandırma planı içinde Türkiye'ye yer verilecektir.

Özetle, Türk cuntası şu anda ABD ile pazarlığa oturmuştur. "Ne kapabilirsem kârdır" diye düşünmektedir. Ama bir uşak ile bir efendi arasındaki bir pazarlık nasıl sonuç verirse, bu görüşmelerin de akibeti öyle olacaktır.

SİYASİ DEMOKRASİ İÇİN PROGRAM TASLAĞI

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Merkez Komitesi cuntaya karşı SİYASAL DEMOKRASİ için acil hedefleri içeren bir program taslağı hazırlamıştır.

Önceden "Merkezi Siyasal İşbirliği" Platformu'nda yeralmış taraflara iletilen bu taslak, şimdi de yayınlanarak demokratik mücadelenin gereğine ve ivediliğine inanan, siyasal demokrasi için mücadele eden tüm siyasal güçlerin görüşüne sunulmaktadır.

NOT: Bu sayımızda yeralan "Siyasi Demokrasi Program Taslağı"nın fazla yer tutması nedeniyle, "Kürdistan'da Politik Süreçler" başlıklı yazı dizimizin II. bölümünü gelecek sayımızda yayınlayacağız.

POLONYA'DA KARŞI DEVRİM BASTIRILIRKEN

Polonya'da 16 aydır sürdürülen emperyalist ajanları ile bozguncular tarafından yönlendirilen karşı-devrimci komplonun tahriplerine artık bir son vermek için Polonya hükümeti nihayet kararlı bir tutum takındı.

Ülkede olağanüstü hâl ilan edildi. Ulusal Esenlik Konseyi isimli geçici bir askeri konsey kurularak, olağanüstü durumla ilgili görevlerle yetkilendirildi.

Polonya Birleşik İşçi Partisi Birinci Sekreteri ve Polonya Halk Cumhuriyeti Başbakanı Jaruzelski kamuoyuna yaptığı konuşmada "*ülkede olağanüstü durum ilan edildiğini, bu olağanüstü durumun gerektirdiği görevleri yerine getirmek için geçici bir "Ulusal Esenlik Konseyi" kurulduğunu, yönetimin amacının ülkeyi askeri bir yönetimle yönetmek olmadığını, askeri bir diktatörlük amacının güdülmediğini, bu girişimin bir darbe olmadığını, sivil yönetimin ortadan kalkmadığını belirtmiş, bozguncularla mücadele edileceğini*" söyledi.

Polonya'da uzun zamandan beri komplocu çalışmalar yürüten ve CİA tarafından yönetilen KOR'un avadanlığı durumundaki Dayanışma yöneticileri tutuklandı.

Böylece olayların başladığı 1981 Ağustos'undan bu yana Parti'nin ve hükümetin düştüğü bocalama ve kararsızlık sona ermiştir. Geçmiş yıllarda izlenen ekonomik politikadaki belli hatalar ve aksamalar, varolan ekonomik sorunlar nedeniyle toplumdaki şikayetleri ustaca kullanan ve Parti ile hükümet yöneticilerinin zaaf göstererek ödün vermesinden yararlanan karşı-devrimci unsurlar ülkeyi derin bir bunalıma sürüklemişler, ekonomiyi ve toplumsal yaşamı felce uğratmışlar ve sosyalizmin temellerine saldırarak karşı-devrimi tırmandırmışlardır. Parti ve devlet yönetiminde yapılan çeşitli değişiklikler, KOR ve onun âleti durumundaki Dayanışma yöneticileri tarafından zaaf ve istikrarsızlık belirtisi sayılarak onları büsbütün pervasızlaştırmıştır.

Ortaya çıkan böyle bir ortamda emperyalist ajanlarının, bozguncuların, komplocuların faaliyetleri için elverişli olanaklar doğmuştur.

Artık sözde birtakım işçi taleplerı adına ortaya çıkan sendika, kapitalist dünyanın yöneticileri ve CİA güdümlü sendikacılarıyla açıktan ilişkilere girmiştir. Örneğin Dayanışma'nın Eylül ayındaki kongresine Amerikalılar ve Amerikan papazları baş konuk olarak davet edilmiştir.

Parti'nin ve hükümetin, bunalımı yumuşak yollardan çözmek, sertliğe başvurmamak için yaptığı her girişim ne yazık ki, Parti otoritesini büsbütün zayıflatmaktan başka birşeye yaramamıştır.

Böylece dış ve iç karşı-devrimcilerin gizli-açık her türlü faaliyetleri, Parti'nin toplumdaki öncülük rolünü ortadan kaldırmak, sosyalist devleti zayıflatmak ve ortaya çıkan kargaşa ortamından faydalanıp ülkede karşı-devrimi iktidara geçirmek, bu mümkün olmadığı takdirde ülkeyi maceralara sürüklemek hedefleri doğrultusunda yaygınlaştıkça yaygınlaşmıştır.

Sözkonusu bozguncu ve komplocu faaliyetler, onlara karşı gösterilen tolerans kendi karanlık emelleri yönünde bir hayli mesafe kaydetmişler, Parti'yi yıpratmak ve etkisizleştirmek, hükümeti zayıf düşürmek için ellerinden geleni yapmışlardır.

Sonuçta, Parti'nin ve hükümetin aldığı bu son karar kaçınılmaz olmuştur.

Emperyalist ajanslar ile Türkiye burjuva basını son alınan önlemi hiç utanmadan "askeri darbe" gibi göstermektedirler. Oysa darbe, işbaşındaki bir hükümetin ordu tarafından devrilmesidir. Tıpkı 12 Eylül Kenan Evren darbesi ya da 1967'deki Yunan Albaylarının darbesi vb. gibi. Burada ise ülkenin yönetimi, toplumun karşı karşıya bulunduğu komploya karşı sosyalist devletin, yani işçi sınıfının ve halkın ordusunu harekete geçirmiştir.

Öte yandan, Polonya'da ilan edilen olağanüstü durum, üçüncü dünya'da zaman zaman rastlanan -ve emperyalizm tarafından darbe diye adlandırılan- fakat gerçekte yurtsever güçlerin ve ordu içindeki yurtsever subayların gerçekleştirdikleri anti-emperyalist ve anti-feodal ulusal demokratik devrimler gibi bir devrim de değildir.

Sadece, uzun bir erimi kapsayan sosyalist inşa sürecindeki bir ülkede sosyalizme karşı yönelmiş bir komplonun bastırılması için, proletarya diktatörlüğünün -kendi ordusu aracılığıyla- iş işten geçmeden duruma hakim olmasıdır.

Kuşkusuz ki, Polonya'da yaşanılan bunalım hemen sona ermeyecektir. Özellikle son 16 ayın ekonomik bünyede açtığı tahribatın telafi edilmesi zaman alacaktır. Öte yandan toplumsal yaşamın yeniden düzenlenmesi, işlemez duruma getirilen kurumlara tekrar işlev kazandırılması vb. bir anda gerçekleşmeyecektir.

Bu alanlarda Sosyalist Polonya'nın en büyük desteği de hiç kuşkusuz diğer Sosyalist Topluluk üyesi ülkeler olacaktır.

Ama şu anda, Polonya herşeyden önce karşı-devrimi bir daha hortlamayacak bir şekilde tasfiye etmek, olağanüstü durum ilanından sonra başvurulan -işletmeleri bombalama, havaya uçurma vb. gibi- sabotajları önleyip, bu halk düşmanlarını ezmek, kargaşaya son vererek, hayatı normale dönüştürmek, Parti'nin öncülük konumunu onarıp, sağlamlaştırmak gibi ivedi siyasal görevlerle karşı karşıyadır.

Bunalımın ilk başladığı 1980 yaz aylarında da gazetemizin belirttiği gibi Sosyalist Polonya bu krizi mutlaka atlatacak ve esenliğe ulaşacaktır.

SİYONİST YAYILMACILIK SÜRÜYOR

İsrail Suriye'nin Golan Tepelerini resmen ilhak etti.

Bilindiği gibi 1189 km karelik bu topraklar 1973 yılından beri İsrail'in işgali altında bulunmaktaydı.

Amerikan emperyalizminin Orta-Doğu'ya ve Arap topraklarına soktuğu bir kama olan İsrail, başından beri izlediği siyonist yayılmacılığı sürdürmektedir.

ABD yönetiminin bu ilhak kararına sözde karşı çıkar gözükmesi ise riyakârlık ve danışıklı bir oyundur.

Gerçek SORUMLU: R. Suna, YAZIŞMA ADRESİ: Wittelsbacherallee 119, 6000 Frankfurt a.M
BANKA HESABI: Dresdner Bank, Konto-Nr: 630453900, BLZ: 50080000, 6078 Neu-Isenburg

Gerçek

Açıklama

TİP, TKP ve TSİP Merkez delegasyonları biraraya gelerek dünya ve Türkiye sorunlarını görüştüler. Toplantı sonucu yapılan açıklamayı ve ortak çağrıyı yayınlıyoruz. GERÇEK

Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Komünist Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi arasında en üst düzeyde bir görüşme yapıldı. Üç parti ülkedeki gelişmeleri, uluslararası durumu görüştüler. Partileriyle ilgili karşılıklı bilgi değiş tokuşunda bulundular. İşçi sınıfının politik birliğine ve geniş bir cepheye ilişkin sorunları incelediler. Somut hedefler için eylem birliği imkânlarını araştırdılar.

Her üç parti, aralarındaki ilişkilerin bundan böyle düzenli yürütülmesini, cuntaya, emperyalizme, tekellere karşı sürdürdükleri siyasi kampanyaların bir program çerçevesinde ve olabildiğince koordine edilmesini veya birleştirilmesini, mücadelenin daha yaygınlaştırılıp, güçlendirilmesi amacıyla en geniş bir cephenin temellerinin bir an önce atılmasını öngören çalışmaların yürürlüğe konmasını, bu amaçla cephenin ilkelerinin, alanlarının ve hedeflerinin belirlenmesini, tüm yurtsever, demokrat güçlerin bu cepheye kazanılması için olanca çabanın harcanmasını karar altına aldılar. Partiler ortak çalışmalarını eşitlik temelinde yürüteceklerdir.

Üç parti delegasyonları görüşmelerde tüm sorunları açık yüreklilikle dile getirdiler. Taraflar, politik birlik sorununda görüş ayrılıklarının varlığını saptadılar. Her parti bugüne kadar savunduğu tüm ilkesel konumları savunmakta devam etmektedir.

Her üç parti ideolojik, politik bir dizi konuda ortak sempozyumlar düzenlemeye karar vermişlerdir. Her üç partinin ortak kanısı, aralarındaki görüş ayrılıklarının kardeşçe çalışmalar çerçevesinde, işçi ve emekçi kitlelerin mücadeleleri içinde, eylem birliği sürecinde giderileceği yönündedir.

Üç parti, toplantı sonucunda, "TİP, TKP, TSİP'nin Ortak Çağrısı" başlıklı belgeyi onayladılar. 4.2.1982

Behice Boran	İ.Bilen	Ahmet Kaçmaz
TİP Genel Başkanı	TKP MK Genel Sekreteri	TSİP Genel Başkanı

ORTAK ÇAĞRI

TİP, TKP ve TSİP birlikte yaptıkları toplantı sonucu aşağıdaki ortak bildirinin kamuoyuna duyurulmasına karar vermişlerdir.

Bugün dünya barışı, herzamankinden çok ciddi tehlikelerle karşı karşıyadır. Bunun sorumlusu emperyalizm, başta Amerikan emperyalizmidir. Uluslararası ilişkilerde yumuşama değil, güç politikasından hareket eden Reagan, ABD yönetiminin başına geçtiğinden beri silahlanmayı, özellikle nükleer silahlanmayı dünya tarihinde benzeri görülmemiş ve çılgınlığa varan boyutlarda hızlandırmaktadır. "Sınırlı nükleer savaş" ın olanaklı olduğu yolundaki Amerikan görüşü nükleer bir dünya savaşını gerçek bir tehlike haline getirmektedir. Tüm barışsever Avrupa halklarının tepkisiyle karşılaşan, Batı Avrupa'ya yeni nükleer füzeler yerleştirme plan ve kararı tehlikenin boyutlarını ortaya koymaktadır.

Bu nükleer silahlanma yarışına, savaş kışkırtıcılığına ve hazırlığına karşı tüm barışsever, ilerici, demokrat güçlerin kararlı, örgütlü mücadelesinin geliştirilmesi ertelenemez ivedi görevdir. Günümüzün en yakıcı sorunu nükleer bir savaşı önlemek ve dünya barışını korumaktır. Emperyalizmin bu saldırgan politikasını boşa çıkarmak olanaklıdır. Sovyetler Birliğinin, sosyalist topluluğun tutarlı barış politikası, tüm dünyada barış güçlerinin büyük desteğidir ve barışı korumanın büyük güvencesidir.

ABD'nin uzun bir süredir Polonya'yla ilgili bir fırtına koparmaya çalışması onun kendi saldırgan politikasını gizlemek ve yükselen barış hareketini geriletmek içindir. Alınan tedbirler sonucu Polonya'da durumun giderek normalleşmesi, emperyalizmin desteğinde iktidarı ele geçirmek isteyen sosyalizm düşmanlarının yenilgiye uğratılması ülkemizde ve dünyada tüm halk güçleri tarafından memnunlukla karşılanmıştır. Bu gelişmeler, Polonya'yı sosyalist

topluluktan koparma planlarını boşa çıkarttığı gibi Avrupa'da barışın korunmasına da hizmet etmiştir. Bu durum karşısında Reagan yönetiminin daha fazla hırçınlaşması, Polonya'daki karşı devrimci hareketin arkasında ABD'nin bulunduğunun açık bir göstergesidir.

Reagan yönetimi Orta Doğu'da aynı savaş kışkırtıcılığını yürütüyor. Orta Doğu'daki yayılmacı amaçları çerçevesinde "çevik kuvvet"leri için ülkemiz topraklarından yararlanmak, topraklarımızdaki üslerini genişletmek isteyen Pentagon, Batı Avrupa'dan sonra Türkiye'ye de yeni atom füzeleri yerleştirmek için gizli planlar içindedir. Türkiye'yi olası bir nükleer savaşa doğrudan karıştırmayı amaçlayan,ülkemizin varlığını büyük bir tehlikeye atan bu planları uygulamaya koymak için Reagan yönetimi Türkiye'deki generaller cuntasıyla anlaşmalar yapmaktadır. ABD, saldırgan emelleri için Türkiye üstündeki baskılarını daha da artırıyor. Öte yandan demokrasi ve barış yanlısı güçlere karşı baskıların giderek daha yoğunlaşması, Amerikan emperyalizminin Türkiye'deki cuntaya bu yönde verdiği destekle sıkı sıkıya bağlıdır. Cuntanın tüm cinayetlerinden,kanlı baskı ve teröründen Reagan yönetimi de açıkça sorumludur. Arkasında ABD yönetimi olmasaydı, cunta, insan haklarının vahşice çiğnenmesini bu boyutlara vardıramazdı. Vaşington'un bölgemizdeki saldırgan emellerine Türkiye'yi alet etme çabalarına, barışı kundaklayan her girişimine, ülkemizi nükleer bir savaşın ateş hattı içine sürükleyecek planlarına karşı güçleri birleştirmek güncel zorunluluktur.

Ülke içinde ve dışında giderek tecrit olan cunta, ABD emperyalizmiyle ilişkilerini daha da sıkılaştırmaktadır. Ardarda çıkardığı anti-demokratik yasalarla geleceğin baskı rejimini kurumlaştırmaya çabalarken, "demokrasiye dönüş" aldatmacasıyla işçi sınıfına, demokrasi güçlerine karşı artan baskıları, emekçi kitlelerin ağırlaşan durumunu örtbas etmek istemektedir.52 DİSK yöneticisinin sıkıyönetim mahkemesinde "savaş hali" hükümlerine göre idam istemiyle yargılanması bu baskıların açık örneğidir. Yalnız ve yalnız sendikal eylemlerin suç konusu yapıldığı bu dava ile işçi sınıfının sendikal hak ve özgürlükleri gelecekte de yok edilmek isteniyor.52 sendika liderinin kişiliğinde, tüm emekçilerin en doğal hakları, yaşam koşullarını iyileştirme yolunda mücadele verme hakları ortadan kaldırılmak isteniyor. Böyle bir davanın,hangi eğilimde olursa olsun tüm dünya sendikalarının, yurt ve dünyada özgürlük ve demokrasi yanlısı güçlerin kesin tepkisine karşın böylesine pervasızca açılıp yürütülmesi, ABD emperyalizminin cuntaya açık desteği olmadan düşünülemez. Bu durumda, Polonya Halk Cumhuruyeti'nde karşı devrimci güçleri destekleyerek Sovyetler Birliği ve sosyalizm düşmanı bir kampanya başlatan Reagan'ın Polonya'nın iç işlerine karışmaya bahane olarak "insan haklarının savunucusu", "sendikaların dostu" pozuna girmesi iki yüzlülüktür. NATO üyesi Türkiye'de insan haklarının barbarca ayaklar altına alınması, yığınsan işkence uygulanması onbinlerce insanın politik nedenlerle zındanlarda tutulması, terörizmle hiçbir ilişkisi olmayan parti, sendika ve dernek üyelerinin düşünce ve örgütlenmelerinden dolayı yargılanmaları, Kürt halkına ve demokratlarına yapılan yoğun baskılar, sendika yöneticilerinin idamının istenmesi karşısında sessiz kalan, hatta tersine bu uygulamaları açıkça savunan Reagan yönetiminin şimdi Polonya için döktüğü timsah göz yaşları kimseyi kandıramaz.

Uluslararası olaylarla ülkemizdeki gelişmelerin birbirleriyle bu kadar sıkı ilişkide olduğu bir dönemde yaşıyoruz.Bugün dünyada barışı savunmak emperyalizme, ABD yönetiminin barış düşmanı tüm girişimlerine karşı çıkmak, ülkemizde cuntaya, cuntanın halk düşmanı tüm girişimlerine karşı çıkmakla sıkı sıkıya bağlanmaktadır. Dünya barışı ve ülkemizin geleceği açısından ciddi tehlikeler taşıyan bu kritik dönemde barış, ekmek, iş, toprak, özgürlük, demokrasi ve bağımsızlık için tüm halk güçlerini emperyalizme ve cuntaya karşı mücadeleyi yükseltmeye ve birleşmeye çağırıyoruz.

Türkiye İşçi Partisi
Merkez Komitesi

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
Merkez Komitesi